

312 af 14. august 1963, § 9, stk. a. Det er forbudt enhver ved postvæsenet tjenstgørende at give uvedkommende nogen som helst underretning om andres benyttelse af posten eller lejlighed til selv at skaffe sig sådan underretning.

6. Lov nr. 193 af 4. juni 1964 om børne- og ungdomsforsorg § 114. Enhver, der deltager i administrationen af denne lov, har tavshedspligt med hensyn til, hvad han erfarer ved behandlingen af børne- og ungdomsværnssager.

7. Lovbekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967, lov om den offentlige sygeforsikring § 47, stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer, funktionærer og andre, der i sygekasseevaretager hverv i medfør af denne lov, er forpligtet til at hemmeligholde oplysninger om medlemmers helbredstilstand, invaliditet eller økonomiske forhold.

8. Lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 172 af 28. april 1969, § 4, stk. 5. Arbejdsformidlingskontoret må ikke give uvedkommende adgang til at gøre sig bekendt med de for kontoret foreliggende oplysninger om tilmeldte ledige personer.

9. Kildeskatteloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 58 af 17. februar 1970, § 87, og statsskatteloven § 44. Skattemyndighederne skal iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til de oplysninger vedrørende de skattepligtiges eller de indeholdelsespligtiges økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet vedrørende forhold, som de under varetagelsen af deres funktioner efter denne lov kommer til kundskab om. Det samme gælder de hos skattemyndighederne ansatte eller af dem antagne medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, omfatter tavshedspligten alle, der under deres arbejde i virksomheden får kendskab om sådanne forhold.

#### Spørgsmål 14:

„Under henvisning til lovforslagets § 8, stk. 2, anmodes om en redegørelse, illustreret ved eksempler, for, efter hvilke kriterier meddelelse af oplysninger først skal ske senere.“

#### Svar:

Bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 2, 1. led — „Vedkommende myndighed afgør under fornødent hensyn til sagens ekspedition, om en begæring efter § 1 kan imødekommes straks eller senere, ...“ — svarer til § 5, stk. 1, 1. led, i offentlighedskommissionens lovudkast. I bemærkningerne til denne bestemmelse hedder det (betænkningen side 67):

„... Efter bestemmelsen vil det, når en sag er under ekspedition og af hastende karakter, og når ekspeditionen ikke uden særlig vanskelighed vil kunne afbrydes, være tilladeligt, at udlevering af dokumenterne til gennemsyn udsættes.

Personer, som ønsker at gennemse dokumenterne i en sag, bør så vidt muligt straks ved henvendelsen have adgang til et sådant gennemsyn.“

Denne udtalelse er også anvendelig i forhold til den tilsvarende bestemmelse i det foreliggende lovforslag.

Efter det foreliggende lovforslags § 8, stk. 1, afgøres spørgsmål om meddelelse af oplysninger af den myndighed, som i øvrigt har afgørelsen af den pågældende sag. Hvis en begæring om aktindsigt fremsættes på et tidspunkt, hvor sagens akter ikke er i den pågældende myndigheds besiddelse — f. eks. fordi de er forelagt for en anden myndighed til udtalelse — vil begæringen i tvivlstilfælde først kunne imødekommes, når akterne er returneret. Det må i sådanne tilfælde bero på et konkret skøn, om sagens igangværende ekspedition bør afbrydes af hensyn til en imødekommelse af begæringen om aktindsigt.

I tilfælde, hvor begæringen om aktindsigt rejser et tvivlsomt fortolkningsspørgsmål, må vedkommende myndighed også have mulighed for at anvende den fornødne tid til at bringe klarhed over forholdet, eventuelt ved forelæggelse af sagen for anden, typisk overordnet myndighed.

Endelig vil hensynet til en forsvarlig og hurtig behandling af andre sager, der i øvrigt er under ekspedition hos den pågældende forvaltningsmyndighed, kunne medføre, at en begæring om aktindsigt ikke kan imødekommes straks ved fremsættelsen.

Det anførte synes i det væsentlige at svare til, hvad der gælder efter bestemmel-